369R2518

18.12.69 Ἐπίσημη Ἐφημερίδα τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κοινοτήτων Ἀριθ. N 318/17

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΟΚ) ἀριθ. 2518/69 ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

τῆς 9ης Δεκεμβρίου 1969

περί καθορισμοῦ, στόν τομέα τῶν ὀπωροκηπευτικῶν, τῶν γενικῶν κανόνων γιά τήν χορήγηση τῶν ἐπιστροφῶν κατά τήν ἐξαγωγή καί περί τῶν κριτηρίων καθορισμοῦ τοῦ ὕψους αὐτῶν

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Ἔχοντας ὑπόψη:

τή συνθήκη περί ἱδρύσεως τῆς Εὐρωπαϊκῆς Οἰκονομικῆς Κοινότητος,

τόν κανονισμό ἀριθ. 159/66/ΕΟΚ τοῦ Συμβουλίου, τῆς 25ης Ὀκτωβρίου 1966, «περί συμπληρωματικῶν διατάξεων γιά τήν κοινή ὀργάνωση ἀγορᾶς στόν τομέα τῶν ὀπωροκηπευτικῶν[1], ὅπως τροποποιήθηκε τελευταῖα ἀπό τόν κανονισμό (ΕΟΚ) ἀριθ. 2515/69 τοῦ Συμβουλίου, τῆς 9ης Δεκεμβρίου 1969[2], καί ἰδίως τό ἄρθρο 11α,

τήν πρόταση τῆς Ἐπιτροπῆς,

Ἐκτιμώντας:

ὅτι οἱ ἐπιστροφές κατά τήν ἐξαγωγή τῶν προϊόντων πού ὑπόκεινται στήν κοινή ὀργάνωση ἀγορᾶς στόν τομέα τῶν ὀπωροκηπευτικῶν, πρέπει νά ἔχουν καθορισθεῖ σύμφωνα μέ ὁρισμένα κριτήρια πού νά ἐπιτρέπουν τήν κάλυψη τῆς διαφορᾶς μεταξύ τῶν τιμῶν τῶν προϊόντων αὐτῶν στήν Κοινότητα καί στό διεθνές ἐμπόριο· ὅτι πρός τοῦτο εἶναι ἀναγκαῖο νά λαμβάνεται ὑπόψη ἡ κατάσταση ἐφοδιασμοῦ σέ ὀπωροκηπευτικά καί οἱ τιμές τῶν προϊόντων αὐτῶν στήν Κοινότητα, ὅπως καί ἡ κατάσταση τῶν τιμῶν πού ἐφαρμόζονται στό διεθνές ἐμπόριο·

ὅτι λόγω τῆς ἀνισότητος τῶν τιμῶν, στίς ὁποῖες προσφέρονται τά ὀπωροκηπευτικά, πρός κάλυψη τῆς διαφορᾶς μεταξύ τῶν τιμῶν πού ἐφαρμόζονται στό διεθνές ἐμπόριο καί ἐκείνων πού ἐφαρμόζονται μέσα στήν Κοινότητα, πρέπει νά ληφθοῦν ὑπόψη τά ἔξοδα τοποθετήσεως στήν ἀγορά·

ὅτι ἡ παρακολούθηση τῆς ἐξελίξεως τῶν τιμῶν ἀπαιτεῖ τόν καθορισμό τῶν τιμῶν αὐτῶν σύμφωνα μέ τίς γενικές ἀρχές· ὅτι πρός τοῦτο, ὅσον ἀφορᾶ τίς τιμές πού ἐφαρμόζονται στό διεθνές ἐμπόριο, πρέπει νά λαμβάνονται ὑπόψη οἱ χρηματιστηριακές ἀξίες πού διαπιστοῦνται στίς ἀγορές τῶν τρίτων χωρῶν καί οἱ τιμές πού ἐφαρμόζονται στίς χῶρες προορισμοῦ, καθώς καί οἱ τιμές πού διαπιστοῦνται στήν παραγωγή στίς τρίτες χῶρες καί οἱ τιμές προσφορᾶς στά σύνορα τῆς Κοινότητος· ὅτι ὅσον ἀφορᾶ τίς τιμές στήν Κοινότητα, πρέπει νά βασίζονται ἐπί τῶν τιμῶν πού ἐφαρμόζονται καί οἱ ὁποῖες ἀποδεικνύονται οἱ πλέον εὐνοϊκές γιά ἐξαγωγή·

ὅτι εἶναι ἀναγκαῖο νά προβλεφθεῖ ἡ δυνατότητα μιᾶς διαφοροποιήσεως τοῦ ὕψους τῶν ἐπιστροφῶν ἀνάλογα μέ τόν προορισμό τῶν προϊόντων καί ἀνάλογα μέ τίς εἰδικές συνθῆκες εἰσαγωγῆς πού ὑφίστανται σέ ὁρισμένες χῶρες προορισμοῦ·

ὅτι πρός ἀποφυγή τῶν στρεβλώσεων τοῦ ἀνταγωνισμοῦ, εἶναι ἀναγκαῖο νά καταστεῖ τό διοικητικό καθεστώς στό ὁποῖο ὑπόκεινται οἱ ἐπιχειρηματίες, τό αὐτό σέ ὁλόκληρη τήν Κοινότητα,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Ἄρθρο 1

Ὁ παρών κανονισμός καθορίζει τούς κανόνες περί τοῦ καθορισμοῦ καί τῆς χορηγήσεως τῶν ἐπιστροφῶν κατά τήν ἐξαγωγή γιά τά προϊόντα πού ἀναφέρονται στό ἄρθρο 7 τοῦ κανονισμοῦ ἀριθ. 23[3].

Ἄρθρο 2

Οἱ ἐπιστροφές καθορίζονται, ἀφοῦ ληφθοῦν ὑπόψη τά ἀκόλουθα στοιχεῖα:

α) κατάσταση καί προοπτικές ἐξελίξεως:

— τῶν τιμῶν ὀπωροκηπευτικῶν στήν κοινοτική ἀγορά καί τῶν διαθεσίμων προϊόντων·

— τῶν τιμῶν πού ἐφαρμόζονται στό διεθνές ἐμπόριο·

β) ἐλάχιστα ἔξοδα ἐμπορίας καί ἔξοδα μεταφορᾶς ἀπό τίς ἀγορές τῆς Κοινότητος μέχρι τούς λιμένες ἤ ἄλλους τόπους ἐξαγωγῆς ἀπό τήν Κοινότητα, καθώς καί ἔξοδα τοποθετήσεως στήν ἀγορά μέχρι τίς χῶρες προορισμοῦ·

γ) οἰκονομική πλευρά τῶν ἀντιμετωπιζομένων ἐξαγωγῶν.

(1) ΕΕ ἀριθ. 192 τῆς 27.10.1966, σ. 3286/66.
(2) ΕΕ ἀριθ. N 318 τῆς 18.12.1969, σ. 10.
(3) ΕΕ ἀριθ. 30 τῆς 20.4.1962, σ. 965/62.

Ἄρθρο 3

1. Οἱ τιμές στήν κοινοτική ἀγορά καθορίζονται, ἀφοῦ ληφθοῦν ὑπόψη οἱ τιμές πού ἐφαρμόζονται καί οἱ ὁποῖες ἀποδεικνύονται οἱ πλέον εὐνοϊκές γιά ἐξαγωγή.

2. Οἱ τιμές στό διεθνές ἐμπόριο καθορίζονται ἀφοῦ ληφθοῦν ὑπόψη:

α) οἱ τιμές πού διαπιστοῦνται στίς ἀγορές τῶν τρίτων χωρῶν·

β) οἱ πλέον εὐνοϊκές τιμές εἰσαγωγῆς προελεύσεως τρίτων χωρῶν πού ἐφαρμόζονται στίς τρίτες χῶρες προορισμοῦ·

γ) οἱ τιμές παραγωγῆς πού διεπιστώθησαν στίς ἐξάγουσες τρίτες χῶρες·

δ) οἱ τιμές προσφορᾶς «ἐλεύθερο στά σύνορα» τῆς Κοινότητος.

Ἄρθρο 4

Ὅταν ἡ κατάσταση στό διεθνές ἐμπόριο ἤ οἱ εἰδικές ἀπαιτήσεις ὁρισμένων ἀγορῶν τό καθιστοῦν ἀναγκαῖο, ἡ ἐπιστροφή γιά τήν Κοινότητα, γιά ἕνα καθορισμένο προϊόν, δύναται νά διαφοροποιηθεῖ ἀνάλογα μέ τόν προορισμό αὐτοῦ τοῦ προϊόντος.

Ἄρθρο 5

1. Ἡ ἐπιστροφή καταβάλλεται ὅταν προσκομίζεται τό ἀποδεικτικό περί τοῦ ὅτι τά προϊόντα:

— ἔχουν ἐξαχθεῖ ἐκτός τῆς Κοινότητος, καί

— εἶναι κοινοτικῆς καταγωγῆς.

2. Σέ περίπτωση ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 4, ἡ ἐπιστροφή καταβάλλεται ὑπό τούς ὅρους πού προβλέπονται στήν παράγραφο 1 καί ὑπό τόν ὅρο ὅτι θά προσκομισθεῖ τό ἀποδεικτικό περί τοῦ ὅτι τό προϊόν ἔφθασε στόν προορισμό, γιά τόν ὁποῖο ἔχει καθορισθεῖ ἡ ἐπιστροφή.

Πάντως εἶναι δυνατό νά προβλεφθοῦν ἀποκλίσεις ἀπό τόν κανόνα αὐτό κατά τή διαδικασία πού προβλέπεται στήν παράγραφο 3, ὑπό τήν ἐπιφύλαξη τῶν ὅρων πού θά προσδιορισθοῦν, κατά τρόπο ὥστε νά παρέχονται ἰσοδύναμες ἐγγυήσεις.

3. Δύνανται νά θεσπισθοῦν συμπληρωματικές διατάξεις κατά τή διαδικασία πού προβλέπεται στό ἄρθρο 13 τοῦ κανονισμοῦ ἀριθ. 23.

Ἄρθρο 6

Ὁ παρών κανονισμός ἀρχίζει νά ἰσχύει τήν 1η Μαρτίου 1970.

Ὁ παρών κανονισμός εἶναι δεσμευτικός ὡς πρός ὅλα τά μέρη του καί ἰσχύει ἄμεσα σέ κάθε Κράτος μέλος.

Ἔγινε στίς Βρυξέλλες, στίς 9 Δεκεμβρίου 1969.

Γιά τό Συμβούλιο

Ὁ Πρόεδρος

P. LARDINOIS